

KORISNI
SAJTOVI» www.gdeizaci.com

Ovo je mesto na kome možete dobiti uvek aktuelne informacije o programima klubova i restorana u Beogradu. Imate mogućnost da vrlo brzo besplatno rezervišete mesto u nekom od restorana

PLJAČKE DINASTIJE RODIĆ

UJARDE, na poreza

POVRAĆAJ POREZA!

mojugao

LJUBOMIR MADŽAR
EKONOMISTA

Primitivan način varanja države. Reč je o imovinskoj transakciji za koju se ne plaća PDV. Znači, porez nisu ni platili, a tražili su povraćaj. Neko od državnih organa sigurno je bio potplaćen da dozvoli tako nešto.

UDRUŽENI RAD
Aleksandar i
Radisav Rodić

Alpha Štednja

POZNAJEMO SE VEĆ 10 GODINA.

“ Vaš oslonac - već 10 godina u Srbiji i preko 135 godina u jugoistočnoj Evropi. Proslavite jubilej sa nama uz specijalnu ponudu za štednju. ”

Aleksandar Čortan

Direktor Sektora poslovne mreže

JUBILARNA
ŠTEDNJA

ALPHA BANK

10 godina
U SRBIJI

PISMO MINISTRA KULTURE IVANA TASOVCA

„KURIR“ NIJE IZNAD ZAKONA

Pišite o svemu i pišite svima, celoj Srbiji, izvinjavajte se i kukajte, ali jednu stvar nemojte da zaboravite. Zakon ćete morati da poštuju. I samo po tom zakonu i u skladu sa njim ćete i postojati i kupovati druge medije

Ministar kulture i informisanja Ivan Tasovac uputio je juče otvoreno pismo medijskoj sceni koje prenosi mo uz redakcijska skraćivanja:

„Što bi rekao Aleksandar Rodić - gde prestaje strah, počinje istina. Apsolutno sam saglasan. I priznajem da sam veoma dugo imao strah od medija i od onoga na šta su sve spremni kada im saopštiš neke istine. Ali svaki strah, pa i moj, mora negde da prestane. Moj, evo, na Tanjugu i „Kuriru“.

Pri su, poslednjih dana, postali, preko noći, kičma srpskog novinarstva, temelj i okosnica nacionalnog identiteta i državnog suvereniteta, najsajtniji od svih sjajnih dragulja domaćeg žurnalizma, a drugi, opet preko noći, najveća žrtva cenzure, autocenzure i pritisaka na medije. Prve sam, kako vidim iz ostalih medija, lično ugasio, a druge sam, kao ministar informisanja u ovoj zemlji, izgleda izložio progonu i cenzuri, u toj meri da su na kraju morali da napišu otvoreno pismo, čitavoj Srbiji.

Asve je počelo time što su i jedni i drugi saznali istinu. Tanjug - da niko neće da ga kupi. „Kurir“ - da postoje izvesne, zakonske, prepreke da on kupi „Politiku“. Da sve bude crnje, ova Vlada se, pa ni ja, niti bilo ko drugi, uključujući tu i premijera, nije mešala ni u kupovinu Tanjuga ni u nekupovinu „Politike“. Jedino se, u oba slučaja, pozivala na striktno poštovanje zakona.

Uslučaju Tanjuga traženo je da se u roku od 15 meseci od onog dana kada je, u skladu sa usvojenom medijskom strategijom, izglasan set medijskih zakona, pripremi za privatizaciju, nađe kupca ili priavi za podelu besplatnih akcija zaposlenima. Pošto ništa od toga nisu

uradili, gospoda iz Tanjuga su odlučila da se proglase za žrtve i da svoju odgovornost prebace na Vladu. Pošto su dragulj i kičma, ko god neće da im pomogne, a pre svega Vlada, pristaje, u startu, da bude proglašen za onoga ko lomi novinarske kičme i gasi medije.

Ato što takav dragulj niko na ovom svetu nije hteo da kupi, to što su neodgovorni prema sebi i zaposlenima, to što nisu sposobni da postoje bez državnih, to jest para poreskih obveznika - nema veze. Kao što nikakve veze nema to što svaki zakon treba da se odnosi na sve i da važi za sve. Za njih - nije potrebno. Proglasili su se previše važnim da bi bilo šta za njih važilo. Pa i zakon.

Predstavnici vladajuće stranke dobili su svoje kancelarije u „Kuriru“ i dnevno ga uređuju. „Kurir“ je nateran da, za tuđe pare, istupi kao kupac raznih medija, a sve za vladajuću stranku. Užasno, zar ne? Jedino što se nije dogodilo ni danas, ni u poslednje tri godine. Dogodilo se u vreme vladavine DS

Utome im se, po sopstvenoj važnosti, pridružio i „Kurir“. Zato što u ovoj niti u bilo kojoj drugoj zemlji nije dovoljno da objaviš da si vlasnik „Politike“ da bi to i bio. Zakon propisuje niz pretpostavki koje najpre moraš da ispuniš, od onih koje predviđa sam ugovor, ako ga ima, do onih koje pretpostavljaju važeći propisi u svakoj zemlji, a mogu da budu vezani za poreze, boni-

tet, poreklo novca, monopolski položaj ili bilo šta drugo što je zakonodavac predvideo.

„Kurir“, dakle, još nije postao vlasnik „Politike“, a ne kažem, niti ću da se u to mešam, da to i neće da bude kada ispuni sve zakonske pretpostavke, ali je, umesto toga i zbog toga, postao najveća žrtva progona, od Beča do Vladivostoka.

I opet je kriva Vlada, a samim tim i ja, jer ga, kako navodi, pritiskamo. I pošto sam lično odgovoran, hajde nešto da kažem o tim pritiscima. Da počnem od „Kurira“. Njegov osnivač je uhapšen i poslat u zatvor. Usvojen je medijski zakon po kojem i za sve ostalo što neko piše takođe može da sledi zatvor. Predstavnici vladajuće stranke su dobili svoje kancelarije u „Kuriru“ i dnevno ga uređuju. „Kurir“ je nateran da, za tuđe pare, istupi kao kupac raznih medija, a sve za vladajuću stranku. Užasno, zar ne?

Jedino što se nije dogodilo ni danas, ni juče, ni u poslednje tri godine. Dogodilo se, zaista, tamo 2008, 2009. i 2010. godine, u vreme vladavine Demokratske stranke, u vreme nekih drugih ministara kulture i informisanja, ali sve to nije bilo dovoljno da strah prestane i da se pojavi pismo kojim se „Kurir“ izvinjava Srbiji i govori - dosta!

Izgleda da se ljudi u „Kuriru“, u to vreme, nisu osećali dovoljno važni. Danas se osećaju. I lično mi je drago zbog toga. Kao što mi je drago što se CINS prijavio na konkurs za projektno finansiranje i zatražio od države više od dva miliona dinara, da piše o državi. Odlučiće komisija, ali bar za početak, ova Vlada je to omogućila.

Kao što je u poslednje tri godine, dakle, u vreme Vlade strašnog Aleksandra Vučića, njegove autokratije, cenzure i progona, i njegovog nevidljivog ministra informisanja,

omogućila da dobijemo set medijskih zakona na koje niko u Evropi nije stavio ni jednu primedbu, i omogućila da država izađe iz medija, i da institucije konačno dobiju šansu da se konstituišu i da rade po pravilima koja važe za sve, to jest da svi mediji imaju jednake startne pozicije, a ne da neko bude važniji, a neko manje važan.

I nekako, u to doba najveće cenzure, autocenzure i gašenja medija - mediji imaju veći prostor i slobodu da pišu o čemu god hoće i kako god hoće, i pritom su institucionalno zaštićeni više od bilo kog političara, pa i samog premijera.

Set zakona o informisanju predviđa pravo novinara na objavljivanje tvrdnji i iznošenje stavova i mišljenja. I ne može zbog toga da im prestane radni odnos, da im se smanji ugovorena zarada, niti mogu da zbog istinite tvrdnje, stava budu na bilo koji način diskriminisani.

I imaju pravo da odbiju nalog urednika, da se ne potpišu ispod izmenjenog ili naručenog teksta. Mogu slobodno da osnivaju udruženja i ta udruženja mogu da se udružuju zbog nastupanja pred sudom. Definisan je i po prvi put javni interes u oblasti javnog informisanja koji kaže da je istinito, nepristrasno, pravovremeno i potpuno informisanje svih građana upravo taj javni interes.

Sve to su, tokom ove Vlade, dobili mediji. Ali dobili su još nešto. Odgovornost za to šta rade i kako rade. Odgovornost za čitaoce, za svoje poslovanje, za poštovanje osnovnih uzusa profesije. I to, ta odgovornost, nije u rukama Vlade, nego je ostavljena njima, da njome ruku-

ju u okviru profesije i raznih svojih udruženja. I to im se ni najmanje ne sviđa.

Zato, kada ne mogu da nađu kupca ili organizuju naplatu pretplate, kukaju na Vladu. Kada se pišu svađaju međusobno, vlasnici jednog medija sa vlasnicima drugih, opet kukaju na Vladu. I tvrde da su izloženi cenzuri i autocenzuri.

Bez obzira na to što im država nije branila da, na primer, učestvuju u političkoj kampanji u savim drugoj državi, i to otvoreno i vijajući za jednu političku opciju. Nešto im nije radila autocenzura kada su na naslovnoj strani objavili Milo pao.

Niti je bilo kakav oblik cenzure i autocenzure primećen kad u svađi sa drugim vlasnicima medija koristili svoje naslovne strane, i na najvulgarniji način, što je i inače neka vrsta pravila u srpskom medijskom prostoru, koji, po zakonu, uređuju sami medijski radnici.

Ništa od toga. Autocenzura postoji samo u slučaju Aleksandra Vučića i mene kao njegovog Gebe sa. I mi smo i cenzuru uveli, i to ta kvu da nema dana da „Kurir“ i svi ostali ne pišu o meni, a i o njemu posebno, njegovim kadrovima.

I to je u redu. Pišite. Za to se ova Vlada i borila. Pišite o svemu i pišite svima, celoj Srbiji, izvinjavajte se i kukajte, ali jednu stvar nemojte da zaboravite. Zakon ćete morati da poštuju. I samo po tom zakonu i u skladu sa njim ćete i postojati i kupovati druge medije.

A vaše kolege, one u čijoj odgovornosti srednjanje medijskog prostora i preuzimanje odgovornosti za stanje u kojem je, neka same kažu konačno - da li je ova Vlada ta koja je nešto radila i uradila za medijski prostor u Srbiji ili ste to vi iz Tanjuga i „Kurira“.

OTVORENO PISMO VLASNIKA „KURIRA“ ALEKSANDRA RODIĆA JA SAM NEVINA ŽRTVA, SVE JE OVO CENZURA

Poštovane kolege, vlasnici, urednici, novinari medija i građani Srbije, siguran sam da ste očekivali da se na ovim stranicama obratim demantujući sve ono što su Informer i TV Pink tokom prethodnih dana užasne, prijave kampanje rekli o meni. Neću, nego ću da saopštim ono što verovatno i vi osećate i znate. Zašto se sve ovo dešava.

Svi vi znate da napadi i sve objave koje ovih dana izlaze protiv mene imaju samo jedan cilj: da začutim i prilagodim se sistemu.

Želim da kažem istinu pred celokupnom javnošću: mediji u Srbiji nisu slobodni i izloženi su velikim pritiscima. Otvoreno kažem - i sam sam učestvovao u projektu ulepšavanja

stvarnosti, zajedno sa 80 odsto drugih vlasnika medija, među kojima su i Željko Mitrović i Dragan Vučićević.

Sve je počelo time da smo svi zajedno direktno učestvovali u radu izbornog štaba Aleksandra Vučića. Ubeđivali se i nekad i verovali da je to dobro za našu zemlju. Priznajem da sam tokom svih ovih godina osećao da sam pod pritiskom i ucenjivan da izbacim svaku ozbiljniju kritiku na račun Vlade i premijera.

Svakome od vas je poznata situacija kad stigne „molba“ da se ovo ili ono ne pusti u javnost ili da se napravi priča o nečemu. Toga

NAPRASNO MU
„PRORADILA“ SAVEST
Aleksandar Rodić

Čak i oni koji su navodno usamljeni jahači pravde nisu u potpunosti slobodni. Na primer Zoran Kesić. I on zna kako izgleda kad vrše pritisak i cenzurišu sadržaj njegove emisije

je bilo i ranije. Žalosno je da se to pretvorilo u autocenzuru kao nikad do sada u našoj bliskoj istoriji. Novinari više ne nude samostalno kritičke teme, ne zna se ko je u sopstvenoj redakciji pod kakvim ličnim pritiskom i ucenom.

Bolje je ćutati zato što ne znamo da li ćemo snositi posledice. Svi mi to znamo, gledamo, prihvatamo i prodajemo „hleba i igara“, da li kroz „Farme“ i slično ili kroz besmislene međusobne sukobe medija. Sve to služi samo onome ko ne želi promenu, a šteti nama i narodu. Narod nije glup, samo je rezigniran i zato odustaje. Odustaje od ove države i

odustaje od nas. Ipak, mi moramo da budemo glas naroda, to je jedino što nam je ostalo, da i mi preuzmемо naš deo odgovornosti za sudbinu ove zemlje.

Ti pritisci su uvek bili u formi ekonomskog slabljenja moje kompanije i pretnji progonom zbog nekih radnji za koje nema nikakvih elemenata moje krivične odgovornosti. Otvoreno kažem da sam pristao na to, kao i na cenzuru, iz koje je, logično, nastala autocenzura. Priznajem da u Srbiji cenzura postoji.

Poštovane kolege iz medija, vlasnici, urednici i novinari, i vi znate da cenzura i autocenzura postoje. I vi ste, baš kao i ja, pristali na pritisak kojem smo izloženi. Čak i oni koji su navodno usamljeni jahači pravde nisu u potpunosti slobodni. Na primer Zoran Kesić. I on zna kako izgleda kad vrše pritisak i cenzurišu sadržaj njegove

emisije. Napravi kompromis i stisne pesnicu u džepu. Skoro svake nedelje. I Olja Bečković zna kako izgleda pritisak da se ministar Radulović ne pojavi u njenoj emisiji. Ili kad joj se naredi da Dilas ne sme da bude sam u emisiji. Na kraju je skinuta sa programa, što je bila „usluga“ vlasnika medija.

Svi urednici i novinari u Srbiji znaju istinu. Danas, kad sam ja pod direktnim udarom i pritiskom na uredivačku politiku, stajem ispred cele naše profesije i kažem - dosta! Ovog puta nećete me zastrašiti vašim pretnjama i ucenama, bez obzira na cenu koju ću morati lično da platim zbog toga. Apelujem na sve da sačuvaju obraz i narodu Srbije počnu da saopštavaju istinu.

Razumem da Željko Mitrović i druge kolege iz medija osećaju strah, strah za svoj posao, strah za svoju porodicu i svoju budućnost. Neka prvi baci kamen onaj koji ne bi iskoristio svoj položaj da spase sina iz zatvora i izbriše grižu savesti zbog jedne noći u hotelu. Svaki čovek ima nešto što bi želeo da zaštiti, što mu je duboko u srcu i važno u životu, i teško je i bolno to rizikovati. Ali krajnje je neljudski da se na taj način vlada i vrši pritisak da bi se ostvarili lični ciljevi.

Istorija je pokazala da kad god se stvarao pritisak, on se u jednom trenutku oslobađao i taj proces nije mogao da stane. Danas je došao taj dan, pitanje je samo koliko se i šta za to žrtvuje. Taj odgovor zavisi od svakoga od nas koji se danas bavimo medijima u Srbiji.

Druge kolege iz svih medija, pozivam vas da se oslobodimo straha jer samo tako možemo da budemo novinari. Tamo gde prestaje strah, počinje istina.

ALEKSANDAR RODIĆ

ODGOVOR

Izvini, Srbijo, što treći put pišem o reketašu Aleksandru Rodiću. Siguran sam, poštovani građani, da ste očekivali da demantujem makar jednu od bezbroj laži i besmislica koje je kriminalac, reketaš i vlasnik dnevnog lista „Kurir“ Aleksandar Rodić o meni izgovorio.

Ne pada mi na pamet da to radim, već ću da vam saopštim ono što svi osećate i znate, a to je zašto nam se sve ovo dešava. Vi, građani Srbije, dobro znate da svi napadi koje reketaš Rodić izvod protiv mene, ali i protiv drugih, imaju tri cilja: prvi je da Aleksandar Rodić i celokupna dinastija Rodić na stave da krađu, pljačkaju i reketiraju svakoga ko se drzne da im se suprotstavi. Drugi cilj je da mali čovek, veliki reketaš, pokuša da obezbedi podršku za svoj političko delovanje. Nažalost, pri svemu tome Aleksandar Rodić ne preza ni o toga da napada svoju zemlju, ali izeš zemlju, nije ona ni važna, važno je da reket i dalje može da na-

VLASNIKA PINKA ŽELJKA MITROVIĆA GAZDI 'KURIRA'

Rodiću, ti si džuboks koji izbacuje fekalije

● Aleksandar Rodić je patentirao džuboks novinarstvo, a to je ono kad novac ubaciš gore, a nešto izađe dole ● Otvoreno kaže da je ulepšavao stvarnost, a ja kažem da je stvarnost pretvarao u fekalije

ŽESTOK
ODGOVOR
NA OPTUŽBE
Željko Mitrović,
vlasnik Pinka

Šef svih političkih septičkih jama Aleksandar Rodić kaže da je radio sa nama u izbornom štabu Aleksandra Vučića. U čijem izbornom štabu danas radi, ili je to nekakav drugi štab, a ne izborni

plaćuje, a pri svemu tome će da glumi žrtvu. Treći cilj je da izbegne odgovornost i zasluženu kaznu za sva svoja kriminalna dela.

Želim da kažem istinu pred celokupnom javnošću: deo medija u Srbiji izložen je velikim pritiscima i deo ljudi izložen je istim takvim pritiscima, upravo zbog takvih kao što je Aleksandar Rodić. Svojim gadostima, prljavštinama, lažima i beskrupuloznim falsifikatima uništio je živote hiljada ljudi u Srbiji, a slušao je, sem onih od kojih je uspešno reket naplaćivao, i inostrane političke gazde, za koje je mislio, u svakom trenutku, da

su odlučujući i jedini faktor.

Rodić otvoreno kaže da je učestvovao u projektu ulepšavanja stvarnosti, a ja kažem da je on stvarnost svakodnevno pretvarao u fekalije, da za njega nikada nijedna dobra vest nije bila vest, a da ni loše vesti nisu bile vesti ukoliko mu se za to dobro plati. Politika kanalizacije i septičkih jama za svakoga i sve jedina je politika Aleksandra Rodića, koji čak ni pismo nije umeo da sastavi, nego mu ga je sastavio isti autor jednog Miškovićevo obraćanja.

Šef svih političkih septičkih jama Aleksandar Rodić kaže da je radio sa nama u izbornom štabu Aleksandra Vučića. U čijem izbornom štabu danas radi, ili je to nekakav drugi štab, a ne izborni, ili je problem u tome što mu Vučić nije isplatio ni „Politiku“, ni „Novosti“, ni četiri miliona evra za njegove tobožnje usluge, onako kako su mu Tadić i njegovi satrapi obećali.

Ja, Željko Mitrović, izvinjavam se, poštovani građani Srbije, što sam sa Aleksandrom Rodićem išta radio, jer mi je jasno da on nikakva uverenja nije ni imao, sem uverenja o pothranjivanju sopstvenih bisaga. Uostalom, Aleksandar Rodić je poznat po tome da je patentirao džuboks novinarstvo, a to je ono kad novac ubaciš gore, a ne-

što izađe dole.

Kritikuje Aleksandar Rodić danas i „Farmu“, a cele njegove novine gore su od najgore „Farme“, a njegova dinastija živi od prodaje vesti o onome što se na „Farmi“ zbiva. I tako je reketaš i kriminalac Aleksandar Rodić rešio da postane političar. Samo pre tri dana rekao je da ne govorim istinu o političkim aspiracijama dinastije Rodić, a dan kasnije sam je objavio političku platformu svoga oca Raje Rodića. Izvini, Srbijo, što te nisam na vreme upozorio o kakvom lažovu i prevarantu je reč.

Aleksandar Rodić danas Anas oslobađa straha. A ni pisma koja potpisuje nije ni smeo, ni umeo sam da napiše, već mu ih je pisao kriminalac koji se lažno predstavljao kao novinar, a u stvari je optužen, ili osuđen, svedjedno, za krađu veštačkog dubriva u pančevačkoj „Azotari“.

Ja, Željko Mitrović, pozivam sve časne ljude i kolege da se suprotstave kriminalcima iz naše branše, koji, kako sami kažu, nikada nisu govorili istinu, a kojima je dobra samo ona država koja toleriše, hvali i podstiče njihov kriminal. Izvini, Srbijo, što ti na vreme nisam rekao koliko takvih lopova, reketaša i kriminalaca ima. Tamo gde prestaje strah od kriminalaca, počinje istina.

HVALA, SRBUJO!
ŽELJKO MITROVIĆ

Gadostima, prljavštinama, lažima i falsifikatima uništio je živote hiljada ljudi u Srbiji, a slušao je, sem onih od kojih je uspešno reket naplaćivao, i strane političke gazde